

תורת היהודים
ותורת השומרונים
בהשוואה

The Torah:
Jewish and Samaritan
Versions
Compared

תורת היהודים ותורת השומרונים בהשוואה

טקסט התורה בשני הנוסחים עם ההבדלים ביניהם מודגשים
נערך על-ידי מיכה שאולסאן

The Torah: Jewish and Samaritan Versions Compared

A Side-by-Side Comparison of the Two Versions
with the Differences Highlighted

Arranged by Mark Shoulson

This book is set in Koren Regular and Koren Bold Hebrew fonts, as well as Gentium, Gentium Italic, and Gill Hebrew.

First Edition

© 2006 Mark E. Shoulson. All rights reserved.

כל הזכויות שמורות

To my grandfather, Rabbi I. Harry Shoulson ז"ל
I believe he would have wanted to read this book

And to the Samaritan Community
For preserving their traditions through the ages,
giving the world another perspective through which to look back at history.

I met with Mr Benyamim Tsedaka, a prominent member of the Samaritan community, and from him obtained a copy of a comparing text (much like this one) which had been prepared by his uncle and father, Abraham and Ratson Tsedaka. I was fascinated by the new perspective on the text of the Bible that such a direct side-by-side comparison provides. No matter what one's opinion is regarding the authenticity of any version of the Bible, certainly studying such an old text from such a distinct culture is enlightening.

The Samaritan Pentateuch was never canonized with the sort of finality that the Masoretes applied to the Bible in Judaism. Therefore, there are many differing versions of it (some 6000, by some counts), all quite different from the Masoretic version and less blatantly different from each other. Some suggested that a comparing text like this would never be truly useful, since you would really have to show comparisons with all the various forms of the Samaritan Torah. But all I knew was that whenever I flipped through the photocopies I had of the Tsedakas' book, I discovered truly interesting and insightful differences that were definitely worth reading. Imperfect though such a comparison might be, I feel that any serious scholar of the Bible should be exposed to at least a taste of how another ancient religion preserved it.

The Tsedakas' book is no longer in print, and indeed I was able to acquire only a photocopy of it. I felt that this text is too interesting and important to be so rare and hard to find, so I set about preparing my own version, with results which you see before you. I also was partly motivated by the self-imposed challenge of trying to put together and typeset the book as much as possible by automatic means with computer programs. A few words on that aspect of the book follow this introduction.

I hope that you will find this text as intriguing as I do, and I hope that it will provide another window on ancient Israelite society, from which came both the Jews and the Samaritans.

A Note on the Text

This text was prepared by comparing texts automatically with a computer, and then manually correcting the results. The Masoretic text used was a version of the computerized transcription of the Leningrad Codex, prepared originally at the University of Michigan. For the Samaritan text, a transcription was obtained of the text published in *The Samaritan Pentateuch: Edited According to MS 6 (C) of the Shekhem Synagogue* by Abraham Tal (Tel Aviv University, 1994). The columns are presented with the Masoretic (Jewish) version on the right, with its attendant vowel-points, and the Samaritan version, unpointed, on the left.

The text of the Samaritan Pentateuch is not so fixed a matter as the Masoretic text. Although there are some variations among the various source-texts (and later redactions) of the Masoretic Pentateuch, these are surprisingly few in number for such a large text, and of those few, only a small fraction affect the consonantal text, which is what matters in a comparative text like this. The Samaritan text does not have such a strong tradition of care and fidelity, and exists in a number of different versions with more significant differences. The Shekhem Synagogue text was chosen mainly because it was available, but also because at least that gives our source a known provenance. This means that there remain interesting distinctions to study between the Masoretic version and other Samaritan versions that are not shown in this comparison, and some differences shown here do not apply to other versions, of course. Nonetheless, the comparison remains worthwhile. The exact versions of the texts are not even that important: most of the same truly interesting differences would show up with any more or less representative version of both texts.

One might, therefore, wonder at the lack of critical apparatus in this book. In many ways, this has to do with the intent of this work. This book is not intended to answer questions about the Samaritan and Masoretic Torahs: it is intended to *ask* those questions. It is meant to start discussion and debate, not to end it. A full critical presentation would be impractical under the constraints of showing how the texts match up, and would also confuse the matter more than clarify it. The truly interested reader is urged to follow up on the thoughts raised by reading this comparison with more detailed research and study. The works of such scholars as Ben-Ḥayyim, Abraham Tal, and Alan D. Crown, and Von Gall's comprehensive Samaritan Pentateuch with variant readings from dozens of manuscripts are good places to start.

The vocalization of the Samaritan Pentateuch is even less well-defined. There is a Samaritan system of vowel-marking, but it was never refined into a truly coherent system like Jewish Tiberian pointing. Some signs are used differently between different manuscripts, and even within the same manuscripts signs are observed being applied inconsistently. Moreover, the grammar of Samaritan Hebrew is very different from that of the Masoretic text, and seeing the vowels would only confuse most readers, and not help them to understand the Samaritan reading any better. Ze'ev Ben-Ḥayyim's *A Grammar of Samaritan Hebrew* is an excellent resource for getting an idea of the differences between Samaritan and Jewish versions of the Biblical Hebrew language.

The texts for each book were broken up word by word and compared by machine (the Masoretic version first being stripped of its vocalization), which generated a merged file consisting of all the common words (with vowels restored) with differences and additions annotated as such (as well as some formatting data, Qere/Ketiv annotations, etc). The merged file was processed with Omega, a typesetting tool by John Plaice and Yannis Haralambous, based on T_EX by Donald E. Knuth, in order to achieve the final typesetting, including weekly-reading headings, verse-numbers, etc.

Obviously, this kind of comparison will completely miss important differences in vocalization and analysis: it deals strictly with the consonants, with all the limitations that entails. The vowels have an enormous effect on the meaning of a sentence, and so the Samaritan and Masoretic versions may have vast and interesting differences that are not reflected in the consonants at all. And yet even so, there is much of interest to read.

Because the computer cannot detect the most helpful arrangement for the text, the merged file was then edited by hand to improve the clarity of the results. For example, Genesis 1:14 in the Masoretic version reads **יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה**, while the Samaritan version says **יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ולהבדיל**... Aside from the minor variation of plene vs. defective spelling in **מארת** and **מאורות**, the obvious way to read this is that the Samaritan version contains the phrase **להאיר על הארץ** (thus paralleling the phrase in the next verse in both versions) while the Masoretic version does not, and concordantly the Samaritan version needs a conjunctive **ו** before **להבדיל** and the Masoretic version does not. But a mechanical language-blind comparison, as the computer does, only finds that we seem to have one word that is **להבדיל** in the Masoretic text and **להאיר** in the Samaritan text, followed by three words, **על הארץ ולהבדיל**, which appear only the Samaritan text and not the Masoretic text. Similarly, where our version of the Masoretic text has **כדלעמר** in Genesis 14:1, where the Samaritan version has **כדר לעמר** (as do some Masoretic texts), it makes more sense to consider this a variation of two words vs. one word, rather than **כדלעמר** against **כדר** and the addition of **לעמר**. Mismatches like these are found and realigned in the hand-editing of the merged file.

For consistency, the Masoretic text is considered to be represented by its Qere (where there is a difference), since that is the version that determines the traditional meaning, and frequently it is the Qere (and not the Ketiv) which agrees with the Samaritan reading. The Ketiv is noted in a footnote. Some effort is made to distinguish “minor” differences (such as plene vs. defective spelling) and more significant variations, with only partial success. The program removes any initial **ו**, **ה**, or **ה** letters from both candidate words, and then removes all occurrences of **ו** and **י** from both words and declares the distinction to be “minor” if the now-reduced words match. Obviously, this will catch some minor variations but not all, and will erroneously classify as minor some distinctions which readers would consider more important. “Minor” variations are printed in boldface type, while “major” variations are printed not only boldface but also slightly larger than the ordinary text. The Samaritan text used also contained some editorial annotation. This book follows the editorial decisions made by Tal in his preparation of the text, and so uses the corrections of those scribal errors Tal considered to be “obvious,” does not show words which are struck out in the original, etc.

The Masoretic text is shown with its traditional “open” and “closed” sections, marked by appropriate spacing and the letters **פ** and **ס**. The Samaritan tradition divides the text into **קצים**, which are marked with stars on the Samaritan side (often corresponding with Masoretic breaks, but not always). Naturally, since the two texts must line up, the Masoretic spacing dominates the Samaritan text also, and spaces occur in the Masoretic side to correspond with the stars. The songs in Exodus and Deuteronomy have also been formatted according to the Masoretic layout (more or less: the Samaritan version has an additional half-line in Deut. 32:15, which shifts everything down, and the spaces in Deut. 32:9 and 32:24 have been shifted in the Samaritan version to correspond with the sentence-structure better).

Verse numbers appear in the gutter between the columns, and chapter numbers in the margin, repeated in the running page headers (verse-numbers relate to the Masoretic text, where they differ, since the Samaritan text was not numbered in this way). Although the Samaritan text is mostly considered to be purely consonants (and spaces), where sources indicate that verse-endings (that is, sentence-endings) in the Samaritan text differ in a significant fashion from the Masoretic verse-divisions, an end-of-verse marker (**:**) is inserted into the Samaritan text (whereas normally it is unmarked). Thus for example in Leviticus 8:21, where the Masoretic text breaks the verses before **ואת הקרב**, thus connecting those words to the following sentence, the Samaritan text breaks it after those words, connecting them to the previous sentence. Also indicated in the margins and the headers are the Jewish and Samaritan weekly reading portions (in the headers above each respective column, and in the outer margin of each respective column). The Samaritan weekly reading given follows the standard of the Tsedaka Pentateuch.

סֵפֶר

בְּרֵאשִׁית

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ בראשית
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא
אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד *
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי
כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום
שני *
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא עשב מוריע זרע ועץ פרי
עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוציא
הארץ דשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר
זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר
יום שלישי *
ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולהבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות
ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורות ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני
המאורות הגדלים את המאור הגדול לממשלת היום
ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן
אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל
ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים
כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: *
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את
התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי *
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיות הארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את
חיות הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש

האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים
 נעשה אדם בצלמנו וכדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
 השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
 הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
 ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים
 ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל החיה הרמשת על
 הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
 זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל עץ אשר בו
 פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ
 ולכל עוף השמים ולכל הרמש על הארץ אשר בו נפש
 חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים
 את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר
 יום הששי *

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
 הששי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 לעשות *

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
 אלהים שמים וארץ וכל שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
 אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד
 יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר
 יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
 נשמת חיים ויהי אדם לנפש חיה * ויטע יהוה אלהים
 גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמיח
 יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ נחמד למראה וטוב
 למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסובב את כל
 ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההיא טוב
 מאד שם הבדלח ואבן השהם ושם הנהר השני גיחון
 הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי
 הדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
 פרת * ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
 לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
 מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא

האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים
 נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
 השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
 הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
 ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
 ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על
 הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
 זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו
 פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ
 ולכל עוף השמים ולכל הרמש על הארץ אשר בו נפש
 חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים
 את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר
 יום הששי: פ

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 לעשות: פ

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
 אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
 אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד
 יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר
 יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
 נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים
 גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמיח
 יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
 למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסובב את כל
 ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב
 מאד שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון
 הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי
 הדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
 פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן
 לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
 מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא

בראשית

18 תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות * ויאמר
 יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
 19 כנגדו ויצר יהוה אלהים עוד מן האדמה את כל חית
 השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה
 יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
 20 חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו * ויפל יהוה
 אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו
 21 ויסגר בשר תחתונה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
 לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם
 זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
 22 כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת
 23 אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו
 שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש
 1 היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
 ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
 עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
 2 ומפרי העץ הזה אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
 ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר הנחש אל האשה
 3 לא מות תמתו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 4 ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא
 האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
 העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
 5 עמה ויאכלו: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערומים
 הם ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגרות וישמעו את
 6 קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא אדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן * ויקרא יהוה
 7 אלהים אל האדם ויאמר לו איכה ויאמר את קולך
 שמעתי בגן ואירא כי ערום אנכי ואחבא ויאמר מי
 8 הגיד לך כי ערום אתה הזמן העץ אשר צויתך לבלתי
 9 אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 10 עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים
 11 לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
 12 ואכל * ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
 13 ארוור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחונך
 14 תלך ועפר תאכל כל ימי חיך: ואיבה אשית בינך
 15 ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
 16 תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה

18 תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר
 יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
 19 כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית
 השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה
 יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
 20 חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה
 21 אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו
 22 ויסגר בשר תחתונה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר
 לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם
 זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
 23 כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת
 24 אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד: והיו
 שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש
 1 היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
 ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
 עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:
 2 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
 3 ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר הנחש אל האשה
 4 לא מות תמתו: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו
 5 ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא
 6 האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
 העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
 7 עמה ויאכלו: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערומים
 8 הם ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגרות: וישמעו את
 9 קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
 10 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה
 11 אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את קולך
 שמעתי בגן ואירא כי ערום אנכי ואחבא: ויאמר מי
 הגיד לך כי ערום אתה הזמן העץ אשר צויתך לבלתי
 12 אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 13 עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים
 14 לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
 15 ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
 ארוור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחונך
 16 תלך ועפר תאכל כל ימי חיך: ואיבה אשית בינך
 ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
 תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה

ארבה עֲצָבוֹן וְהִרְגָהּ בְּעֶצֶב תִּלְדֵי בָנִים וְאֵל אִישׁוֹ
 תִּשְׁוֹקֶתָּךְ וְהוּא יִמְשַׁל בְּךָ * וְלֹאדָם אָמַר
 כִּי שְׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וּתְאָכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
 לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוֹרְךָ בְּעֶצְבוֹן
 תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ
 אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: בְּזַעַת אַפְּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵב
 אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחַתְּ כִּי עֵפֶר אֶתָּה וְאֵל עֵפֶר
 תָּשׁוּב: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא הִיְתָה אִם
 כָּל חַי וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כִּי תִתֵּן עוֹר
 וְלִבָּשֶׁם: פ

והאדם ידע

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה בְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת
 טוֹב וְרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
 וְחַי לְעֹלָם: וַיִּשְׁלַחֲהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: וַיִּגְרַשׂ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם
 לְגֶן עֵדֶן אֶת הַכְּרוֹבִים וְאֶת לְהֵט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת
 לְשׁוֹמְרֵי אֶת דְּרָגַת עֵץ הַחַיִּים: וְהָאָדָם
 יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
 אִישׁ אֶת יְהוָה: וַתִּסְפָּף לְלִדְתָּ אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל וַיְהִי
 הָבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים
 וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: וְהָבֶל הֵבִיא גַם
 הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֶלְבֵיָהּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל הָבֶל וְאֵל
 מִנְחָתוֹ: וְאֵל קַיִן וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד
 וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה
 נָפְלוּ פָּנֶיךָ: הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב
 לִפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקֶתָּ וְאֶתָּה תִּמְשַׁל בּוֹ:
 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בְּהִיּוֹתָם
 בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי
 אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר מָה עֲשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן
 הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת
 פִּיהָ לְקַחְתָּ אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ: כִּי תִעַבְדָּ אֶת הָאֲדָמָה
 לֹא תִסָּף תֵּת פִּחָה לָךְ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
 קַיִן אֶל יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא: הֵן גִּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם
 מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי נָע וְנָד בָּאָרֶץ
 וְהָיָה כָּל מִצְאֵי יְהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֵבֶן כָּל הָרֶג קַיִן
 שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׁם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ
 כָּל מִצְאֹו: וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ נֹד קְדַמַּת
 עֵדֶן: וַיַּדַּע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ וַיְהִי

17
18
19
20
21

22
23
24
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

בראשית

בנה עיר ויקרא את שם העיר כשם בנו חנוך ויולד
 לחנוך את עירד ועירד ילד את מחיאל ומחיאל ילד
 את מתושאל ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך
 שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד
 עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם
 אחיו יובל הוא היה אבי כל תנפ כנר ועגב וצלה
 גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברול
 ואחות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
 שמען קולי נשי למך האוינה אמרתי כי איש הרגתי
 לפצעי וילד לחברתי כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
 ושבעה * וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ויקרא
 את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי
 הרגו קין ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
 או החל לקרא בשם יהוה

זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
 אלהים עשה אתו זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
 את שמם אדם ביום הבראם * ויחי אדם
 שלשים ומאת שנה ויוליד בדמותו כצלמו את שמו
 שת ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות
 שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי
 תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת * ויחי
 שת חמש שנים ומאת שנה ויוליד את אנוש ויחי שת
 אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
 ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה
 ותשע מאות שנה וימת * ויחי אנוש
 תשעים שנה ויוליד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו
 את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויוליד
 בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע
 מאות שנה וימת * ויחי קינן שבעים
 שנה ויוליד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויוליד בנים
 ובנות ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 וימת * ויחי מהללאל חמש שנים וששים
 שנה ויוליד את ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את
 ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויוליד בנים ובנות
 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות
 שנה וימת * ויחי ירד שתים וששים שנה
 ויוליד את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו

בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ויולד
 לחנוך את עירד ועירד ילד את מחיאל ומחיאל ילד
 את מתושאל ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך
 שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד
 עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ושם
 אחיו יובל הוא היה אבי כל תנפ כנר ועגב: וצלה
 גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברול
 ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
 שמען קולי נשי למך האוינה אמרתי כי איש הרגתי
 לפצעי וילד לחברתי: כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים
 ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ויקרא
 את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי
 הרגו קין: ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
 או החל לקרא בשם יהוה: פ

זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
 אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
 את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם
 שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו את שמו
 שת: ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות
 שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי
 תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת: ויחי
 שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת
 אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה
 ויולד בנים ובנות: ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה
 ותשע מאות שנה וימת: ויחי אנוש
 תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו
 את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד
 בנים ובנות: ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע
 מאות שנה וימת: ויחי קינן שבעים
 שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את
 מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים
 ובנות: ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 וימת: ויחי מהללאל חמש שנים וששים
 שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את
 ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות
 שנה וימת: ויחי ירד שתים וששים שנה
 ומאת שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו

את חנוך **חמש ושמונים שנה ושבע** מאות שנה ויוליד
בנים ובנות ויהיו כל ימי ירד **שבע וארבעים** שנה
ו**שמונה** מאות שנה וימת * 20

ויחי חנוך **חמש וששים** שנה ויוליד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלוש מאות שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה ויתהלך חנוך את
האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים * 21

ויחי מתושלח **שבע וששים** שנה ויוליד
את למך ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך **שלוש**
וחמשים שנה **ושש** מאות שנה ויוליד בנים ובנות
ויהיו כל ימי מתושלח **עשרים** שנה **ושבע**
מאות שנה וימת * 22

ויחי למך **שלוש וחמשים** שנה ויוליד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו **ממעשינו** ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה ויחי למך אחרי
הולידו את נח **שש** מאות שנה
ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי למך **שלוש וחמשים**
שנה **ושש** מאות שנה וימת * ויהי נח
בן **חמש** מאות שנה ויוליד ... את שם את חם ואת
יפת ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו * ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם **לעולם** בשגם הוא בשר והיו
ימיו מאה ועשרים שנה **והנפילים** היו בארץ בימים
ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות
האדם וילדו להם **הם הגבורים** אשר מעולם אנשי
השם 23

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר **מחשבות**
לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו * ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש עד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא
חן בעיני יהוה 24

אלה תולדת נח נח איש צדיק ותמים היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח ויוליד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני 25

את חנוך **שמונה** מאות שנה ויוליד
בנים ובנות ויהיו כל ימי ירד **שנים וששים** שנה
ו**תשע** מאות שנה וימת: פ 20

ויחי חנוך **חמש וששים** שנה ויוליד את מתושלח:
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלוש מאות שנה ויוליד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה: ויתהלך חנוך את
האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים: פ 21

ויחי מתושלח **שבע ושמונים** שנה ו**מאת** שנה ויוליד
את למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך **שנים**
ושמונים שנה ו**שבע** מאות שנה ויוליד בנים ובנות:
ויהיו כל ימי מתושלח **תשע וששים** שנה ו**תשע**
מאות שנה וימת: פ 22

ויחי למך **שנים ושמונים** שנה ו**מאת** שנה ויוליד בן:
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו **ממעשינו** ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי
הולידו את נח **חמש ותשעים** שנה ו**חמש** מאות שנה
ויוליד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך **שבע ושבעים**
שנה ו**שבע** מאות שנה וימת: ס ויהי נח
בן **חמש** מאות שנה ויוליד נח את שם את חם ואת
יפת: ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
ילדו להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טבות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם **לעולם** בשגם הוא בשר והיו
ימיו מאה ועשרים שנה: **הנפילים** היו בארץ בימים
ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות
האדם וילדו להם **המה הגבורים** אשר מעולם אנשי
השם: פ 23

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר **מחשבות**
לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש עד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח מצא
חן בעיני יהוה: פ 24

אלה תולדת נח נח איש צדיק **תמים** היה בדרתיו
את האלהים התהלך נח: ויוליד נח שלשה בנים
את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני 25

בראשית

12 האלהים ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ
 והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על
 הארץ * ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר
 בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם
 את הארץ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
 את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר וזה אשר
 תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה וחמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה
 ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה * ואני הנני מביא את
 המבול מים על הארץ לשחית כל בשר אשר בו רוח
 חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע והקמתי את
 בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי
 בניך אתך ומכל החיה ומכל הבשר שנים מכל תביא
 אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ...
 והיה מן העוף למינהו ומן הבהמה למינה ומכל אשר רמש
 על האדמה למיניהם שנים מכל יבאו אליך להחיות
 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
 לך ולהם לאכלה ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
 כן עשה * ויאמר אלהים אל נח בא אתה
 וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 הזה מכל הבהמה הטהרה תקח לך שבעה שבעה
 זכר ונקבה ומן הבהמה אשר לא טהרה היא שנים
 שנים זכר ונקבה וגם מעוף השמים הטהור שבעה
 שבעה זכר ונקבה להחיות זרע על פני כל הארץ כי
 לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל
 פני האדמה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה * ונח בן
 שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ ויבא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול
 מן הבהמה הטהרה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן
 העוף ומכל אשר רמש על האדמה שנים שנים באו
 אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה יהוה את
 נח * ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ
 בשנת השש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
 עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
 רבה וארבות השמים נפתחו ויהי הגשם על הארץ
 ארבעים יום וארבעים לילה בעצם היום הזה בא נח

ואני הנני

12 האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ
 והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על
 הארץ: * ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר
 בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם
 את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
 את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר
 תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה וחמשים
 אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה
 ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
 תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את
 המבול מים על הארץ לשחית כל בשר אשר בו רוח
 חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את
 בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי
 בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
 אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: ...
 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל: ...
 רמש
 האדמה למיניהו שנים מכל יבאו אליך להחיות:
 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
 לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
 כן עשה: * ויאמר יהוה לנח בא אתה
 וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
 הזה: מכל הבהמה הטהרה תקח לך שבעה שבעה
 איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים
 שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים: ...
 שבעה שבעה זכר ונקבה להחיות זרע על פני כל הארץ: כי
 לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
 וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל
 פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן
 שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול:
 מן הבהמה הטהרה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן
 העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו
 אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את
 נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ:
 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
 עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
 רבה וארבות השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ
 ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח

שם חם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה **הם** וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל **בשר** אשר בו רוח חיים והבאים זכר ונקבה **זכר ונקבה** מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו * ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרים מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו **וימית** את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף השמים **וימחו** מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום * ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים ויסכרו **מעינות** תהום ו**ארבות** השמים ויכל הגשם מן השמים וישבו המים מעל הארץ **הלכו** וישבו ויחסרו המים **מקץ** חמשים ומאת יום ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי **הררט** והמים היו הלכו וחסרו עד **חדש** העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים * ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא **יצא** ושב עד יבשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח **את** ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה **עלה** וית טרף בפייה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: **ויחל** עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה **שוב** אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה **בראשון** באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה

ושם חם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: **המה** וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל **הבשר** אשר בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרים מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: **וימח** את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף השמים **וימחו** מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ויסכרו **מעינות** תהום ו**ארבות** השמים ויכלא הגשם מן השמים: וישבו המים מעל הארץ **הלוך** ושוב ויחסרו המים **מקצה** חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי **אררט**: והמים היו הלוך וחסרו עד **החדש** העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא **יצא** ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את היונה מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה **עלה** וית טרף בפייה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: **ויחל** עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה **שוב** אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות שנה **בראשון** באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה

פְּרָאשִׁית

15 וְעֲשִׂים יוֹם לַחֲדָשׁ יִבְשֶׁה הָאָרֶץ: ס וַיִּדְבֹר
 16 אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ
 17 וּבְנֶיךָ וְנִשְׁי בְנֶיךָ אִתְּךָ: כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בֶּשֶׂר
 18 בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ הִיא צֵא °
 19 אִתְּךָ וְשָׂרְצוּ בְּאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל הָאָרֶץ: וַיֵּצֵא נֹחַ וּבְנָיו
 20 וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי בְנָיו אִתּוֹ: כָּל הַחַיָּה כָּל הַרְמֵשׁ וְכָל
 21 הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ
 22 מִן הַתֵּבָה: וַיֵּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה
 23 הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בְּמִזְבֵּחַ: וַיִּרַח
 24 יְהוָה אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל לְבֹו לֹא אֶסְפָּה
 25 לְקַלְל עוֹד אֶת הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַצַּר לִבִּי
 26 הָאָדָם רַע מִנְעֲרִיו וְלֹא אֶסְפָּה עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל חַי
 27 בְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי: עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקוֹר וְחֹם
 28 וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
 29 נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ:
 30 וּמוֹרָאֲכֶם וְחַתְּכֶם יִהְיֶה עֲלֵי כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל
 31 עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל דְּגֵי הַיָּם
 32 בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ: כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֻכְלָהָ
 33 כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נִתְּנִי לָכֶם אֶת כָּל: אֵךְ בֶּשֶׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ
 34 לֹא תֹאכְלוּ: וְאֵךְ אֶת דְּמֵיכֶם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיָּד
 35 כָּל חַיָּה אֲדַרְשְׁנָה וּמִיָּד הָאָדָם מִיָּד אִישׁ אֶחָיו אֲדַרְשׁ
 36 אֶת נַפְשׁ הָאָדָם: שֹׁפֵךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ כִּי
 37 בְּצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: וְאִתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שָׂרְצוּ
 38 בְּאָרֶץ וּרְבוּ בָּהּ: ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ
 39 וְאֶל בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר: וַאֲנִי הַנְּנִי מִקִּים אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם
 40 וְאֶת זֶרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם: וְאִתְּךָ כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 41 בְּעוֹף בְּבַהֲמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה
 42 לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ: וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת
 43 כָּל בֶּשֶׂר עוֹד מִמִּי הַמִּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מִבּוּל
 44 לְשִׁחַת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאִתְּךָ אֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר
 45 אָנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 46 לְדֹרוֹת עוֹלָם: אֶת קִשְׁתִּי נִתְּנִי בְּעָנָן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית
 47 בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: וְהָיָה בְּעַנְנֵי עָנָן עַל הָאָרֶץ וּנְרָאָתָהּ
 48 הַקִּשְׁתִּי בְּעָנָן: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
 49 כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בֶּשֶׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד
 50 הַמַּיִם לְמִבּוּל לְשִׁחַת כָּל בֶּשֶׂר: וְהִיְתָה הַקִּשְׁתִּי בְּעָנָן

אל לבו

9

וראיתה לזכור ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח ואת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ *

ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם חם ויפת וחס הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח מאלה נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת *

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולידו להם בנים אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון תובל ומושך ותירס ובני גמר אשכנז ויפת ותגרמה ובני יון אליש ותרשיש כתיס ורודנים מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש ללשונו למשפחותם בגויהם * ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען ובני כוש סבא וחווילה סבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן וכוש הוליד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ הוא היה גיבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרוד גיבור ציד לפני יהוה ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין כלח היא העיר הגדלה * ומצרים ילד את לודים ואת ענימים ואת להבים ואת נפתחים ואת פתרסים ואת פסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים וכנען ילד את צידון

בכורו ואת חת ואת היבوسی ואת האמרי ואת הגרגשי ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצה משפחת הכנעני ויהי גבול הכנעני מנהר מצרים

וראיתה לזכור ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח ואת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: פ

ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם חם ויפת וחס הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו: ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: פ

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולידו להם בנים אחר המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז ויפת ותגרמה: ובני יון אליש ותרשיש פתיס ורודנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש ללשונו למשפחותם בגויהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרוד גיבור ציד לפני יהוה: ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענימים ואת להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים ואת פסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: ס וכנען ילד את צידון בכורו ואת חת: ואת היבوسی ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידון באכה גררה עד עזה באכה

בְּרֵאשִׁית

סְדָמָה וְעֵמֶרְהָ וְאֶדְמָה וַיְצַבִּים עַד לְשֵׁעַ
 : אֵלֶּה בְּנֵי חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגֹיֹתָם: ס וְלִשְׁם
 יֶלֶד גַּם הוּא אָבִי כָּל בְּנֵי עֵבֶר אַחֵי יַפֶּת הַגָּדוֹל: בְּנֵי שָׁם
 עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם: וּבְנֵי אָרָם עֹזַן וְחוּל
 וְגֵתֵר וְנֹמֶשׁ: וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת שְׁלַח וְשְׁלַח יָלַד אֶת
 עֵבֶר: וְלִעֵבֶר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְנָמְיו
 נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחִיו יֶקְטָן: וַיִּקְטֵן יָלַד אֶת אֱלִמֹדֶד
 וְאֶת שֶׁלֶף וְאֶת חֲצִרְקֹמֶת וְאֶת יֶרַח: וְאֶת הַדּוֹרָם וְאֶת
 אוֹזַל וְאֶת דִּקְלָה: וְאֶת עֹבָל וְאֶת אַבִּימָאֵל וְאֶת שָׁבָא:
 וְאֶת אוֹפֵר וְאֶת חֻוִּילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן:
 וַיְהִי מוֹשְׁבֵם מִמִּשְׁאֵא בְּאֶבְרָה סְפָרָה הַר הַקְּדָם: אֵלֶּה בְּנֵי
 שָׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגֹיֹתָם: אֵלֶּה
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגֹיֹתָם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ
 הַגֹּיִם בְּאַרְץ אַחֵר הַמִּבּוּל: פ

וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שִׁפְהָ אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים: וַיְהִי בְנִסְעָם
 מִקְדָם וַיִּמְצְאוּ בְקַעֲהָ בְּאַרְץ שֹׁנְעֵר וַיִּשְׁבּוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָה וְתִהְיֶה
 לָהֶם הִלְבְּנָה לְאַבְן וְהַחֲמִיר הִיָּה לָהֶם לְחֲמִיר: וַיֹּאמְרוּ
 הֲבֵה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמְגִדֵּל וְרֵאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם
 פֶּן נִפּוּץ עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: וַיַּרְדַּ יְהוָה לִרְאוֹת אֶת הָעִיר
 וְאֶת הַמְּגִדֵּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם: וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עִם
 אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכֻלָם וְנֹה הַחֲלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא
 יִבְצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת: הֲבֵה נִרְדָּה וְנִבְלָה
 שֵׁם שִׁפְתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתָה רַעְהוּ:
 וַיִּפֹּץ יְהוָה אֶתֶם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנוֹת
 הָעִיר : עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בְּבֵל כִּי שָׁם
 בְּלַל יְהוָה שִׁפְתָה כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפְיָצָם יְהוָה עַל
 פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: פ

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שָׁם שָׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת אַרְפַּכְשָׁד
 שְׁנַתִּים אַחֵר הַמִּבּוּל: וַיְחִי שָׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשָׁד
 חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
 : ס וְאַרְפַּכְשָׁד
 חָי חֲמִישׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת שְׁלַח:
 וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת

11

..... עַד הַנְהַר הַגָּדוֹל נְהַר
פֶּרֶת וְעַד הַיַּם הָאֲחֵרוֹן אֵלֶּה בְּנֵי חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגֹיֹתָם * וְלִשְׁם
 יֶלֶד גַּם הוּא אָבִי כָּל בְּנֵי עֵבֶר אַחֵי יַפֶּת הַגָּדוֹל בְּנֵי שָׁם
 עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם וּבְנֵי אָרָם עֹזַן וְחוּל
 גֵּתֵר וְנֹמֶשׁ וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת שְׁלַח וְשְׁלַח יָלַד אֶת
 עֵבֶר לִעֵבֶר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵיו
 נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחִיו יֶקְטָן וַיִּקְטֵן יָלַד אֶת אֱלִמֹדֶד
 וְאֶת שֶׁלֶף וְאֶת חֲצִרְקֹמֶת וְאֶת יֶרַח וְאֶת אֱדוֹרָם וְאֶת
 אוֹזַל וְאֶת דִּקְלָה וְאֶת עֹבָל וְאֶת אַבִּימָאֵל וְאֶת שָׁבָא
 וְאֶת אוֹפֵר וְאֶת חֻוִּילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן
 וַיְהִי מוֹשְׁבֵם מִמִּשְׁאֵא בְּאֶבְרָה סְפָרָה הַר הַקְּדָם אֵלֶּה בְּנֵי
 שָׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגֹיֹתָם אֵלֶּה
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגֹיֹתָם מֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ אֵי
 הַגֹּיִם בְּאַרְץ אַחֵרֵי הַמִּבּוּל *
 וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שִׁפְהָ אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים וַיְהִי בְנִסְעָם
 מִקְדָם וַיִּמְצְאוּ בְקַעֲהָ בְּאַרְץ שֹׁנְעֵר וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲבֵה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָה וְתִהְיֶה
 לָהֶם הִלְבְּנָה לְאַבְן וְהַחֲמִיר הִיָּה לָהֶם לְחֲמִיר וַיֹּאמְרוּ
 הֲבֵה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמְגִדֵּל וְרֵאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם
 פֶּן נִפּוּץ עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיַּרְדַּ יְהוָה לִרְאוֹת אֶת הָעִיר
 וְאֶת הַמְּגִדֵּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עִם
 אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכֻלָם וְנֹה הַחֲלָם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא
 יִבְצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת הֲבֵה נִרְדָּה וְנִבְלָה
 שֵׁם שִׁפְתֵי אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שִׁפְתָה רַעְהוּ
 וַיִּפֹּץ יְהוָה אֶתֶם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנוֹת
 אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדֵּל עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בְּבֵל כִּי שָׁם
 בְּלַל יְהוָה אֶת שִׁפְתָה כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפְיָצָם יְהוָה עַל
 פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ *
 אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שָׁם שָׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת אַרְפַּכְשָׁד
 שְׁנַתִּים אַחֲרֵי הַמִּבּוּל וַיְחִי שָׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשָׁד
 חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִיו כֹּל יְמֵי שָׁם
 וַיִּשְׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת * וְאַרְפַּכְשָׁד
 חָי חֲמִישׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת שְׁלַח
 וַיְחִי אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׁלַח שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת וַיְהִיו כֹּל יְמֵי
 אַרְפַּכְשָׁד שְׁמֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה